

Mød Safina Shabani fra landsbyen Kasapo

Som en del af CARE Danmarks projekt My Village Kasapo er hun kommet med i en spare-låne-gruppe i år. 48-årig Safina Shabani er bonde og fraskilt mor med fire børn.

Safina Shabani bor sammen med sin søn Shamimu Juma på 17 år. Hendes tre ældste børn er flyttet til større byer, hvor de studerer eller arbejder. Hun valgte at blive skilt fra sin mand, da han fandt en ny kone og ønskede at leve polygamt. Hendes mand bor nu i distriktshovedstaden Same sammen med sin nye familie. Safina Shabani har svært ved at få økonomisk hjælp af ham, så hun betaler størstedelen af deres børns skoleudgifter. Safina Shabani er medlem af en af de spare-låne-grupper, som CARE Danmark har oprettet i Kasapo.

Safina Shabani ejer to hektar land, to geder og nogle høns. Hendes jordstykker ligger halvanden kilometer fra Kasapo i nabobyen Mgwasi, hvor vand til landbrug er lettere at skaffe end i Kasapo. Safina Shabani dyrker majs, som primært går til at brødføde familien. Den lokale majsgrød, ugali, er et typisk (og billigt) middagsmåltid i Tanzania og spises som regel sammen med grøntsager og kød. Safina Shabani dyrker også solsikker og almindelige ærter, som hun sælger for at sikre sig en lille indkomst.

Ligesom mange andre bønder i Kasapo og omegn dyrker Safina Shabani også sorte bønner. Det er en såkaldt salgsafgrøde, da der er stor efterspørgsel på bønnerne, som derfor kan sælges til en god pris. Safina Shabani kan få 15.000-20.000 tanzaniske schilling for 20 kilo bønner. Prisen afhænger af mellemmanden. Hvis landmændene i Same-distriktet kan sælge direkte til køberne, får de en favorabel pris. Men oftest går en del af fortjenesten til en mellemmand, som typisk fungerer som leverandør. De fleste af Kasapos

landmænd ejer ikke andre transportmidler end deres egne ben, og der er langt til Arusha og Kenya, hvor mange af køberne bor.

Kasapos tørre klima er ikke let at arbejde med. Klimatiske forandringer som stigende temperaturer, tørke, stærke vinde og oversvømmelser har skadet og reduceret mængden af Safina Shabanis afgrøder. Manglen på vand er det absolut største problem for landmændene. Den gule og udpinte jord er svært at dyrke, og når regnen endelig falder, kan jorden ikke optage de store vandmængder, som derfor skyller planter og det øverste og mest frugtbare jordlag med sig.

Safina Shabani viser nogle af de grønsager, hun køber på markedet i nabobyen Makanya og sælger i Kasapo med en lille fortjeneste. Hun drømmer om selv at kunne dyrke de eftertragtede grønsager, men så længe jorden er så tør som i Kasapo, er det meget svært.

Safina Shabani udnytter regnen og planter altid tidligt for at få mest muligt ud af jorden, mens den er fugtig. Hun fortæller, at Kasapo plejede at være en frodig landsby, hvor regnen faldt ofte og længe. For årtier siden løb der en flod gennem landsbyen, men nu er den udtørret, og landsbyen er afhængig af vandet fra højlandet. I højlandet ligger landsbyen Tae, hvor en opsamlingsdam fordeler vand til byerne i lavlandet. Regnvandet ledes gennem et rørsystem, som giver byerne vand efter størrelse. I Kasapo åbner sluserne kun to dage om ugen, hvilket ikke er tilstrækkeligt for byens mange landmænd.

Safina Shabani fortæller, at hun bruger meget af sin tid og energi på at bære vand til sin husholdning. Men vandmangel er ikke det eneste problem for landmændene i Kasapo. Efter den lange regntid fra marts til

maj, kaldet masika, er landmændene afhængige af insektgift. De stigende temperaturer har nemlig tiltrukket flere insekter. På Safina Shabanis marker er især orme et stort problem. Insektmiddel, som tidligere ikke var nødvendigt, er nu en af de største udgifter for landmændene. En liter insektgift, som Safina Shabani køber lokalt, koster omkring 20.000 tanzaniske schilling. Det svarer til, hvad hun kan tjene på 20 kilo sorte bønner.

Klimaet i Kasapo har en så negativ indflydelse på landsmandslivet, at de fleste bønder er nødt til at supplere deres husholdning med småforretninger. For flere af kvinderne i landsbyen er det et supplement til husholdningen at sælge grøntsager som tomater og løg til andre beboere i Kasapo. Grøntsagerne køber de på markedet i nabobyen Makanya, som ligger oppe i bjergene. Højlandets bønder har bedre mulighed for at dyrke den slags afgrøder, fordi der falder mere regn deroppe end i lavlandet. Safina Shabani drømmer om selv at dyrke tomater og løg. Det gjorde bønderne, dengang floden stadig løb gennem landsbyen, og regnen faldt i tilstrækkelige mængder. Så kunne hun spare turen til Makanya og få et større udbytte fra sine grøntsager.

Safina Shabani er medlem af en spare-låne-gruppe, og hun håber, at det vil hjælpe hende med at opfylde sin drøm om at dyrke flere forskellige slags grøntsager og anskaffe sig nogle flere høns. Hun er positivt stemt omkring opsparingssystemet og glæder sig til at lære mere om virksomhedsdrift. Landsbyen har erfaring med spare-låne-gruppe-systemet, men de har aldrig fået træning i at spare op i fællesskab, som kan gøre dem i stand til at lave fælles investeringer i deres landbrug. Safina Shabani glæder sig til at opleve, hvordan landsbyens bønder sammen kan støtte landbruget.

Safina Shabani fortæller, hvorfor de fleste i Kasapo har lyst til at deltage i spare-låne-gruppen: 'Fordi man elsker sin by. Fordi man elsker sine kollegaer, naboer, søstre og brødre, og fordi succes ikke handler om mig, men om os. Det hele handler om kærlighed. Jo flere af byens beboere, der er økonomisk uafhængige, desto bedre går det for hele byen. Og derfor ønsker man at deltage i spare-låne-gruppen. Man ønsker at se en bedre fremtid for Kasapo.'

På en typisk dag står Safina Shabani tidligt op, laver morgenmad til sig selv og sin søn, spiser og går derefter i marken. To dage om ugen går hun og nogle af de andre kvinder fra landsbyen til markedet i Makanya og køber løg og tomater, som de sælger på Kasapos torv. 20 kilo løg koster 85.000-120.000 tanzaniske schilling. Hun deler grøntsagerne op i mindre portioner og sælger dem med en lille fortjeneste hjemme i Kasapo.

Safina Shabani valgte at blive skilt fra sin mand, da han fandt en ny en kone og ønskede at leve polyamt. Hun fortæller, at hun har svært ved at få økonomisk støtte fra ham i dag. Hun fik ham dog til at hjælpe til med halvdelen af udgifterne til sønnen Omari Mshangas lærerseminarium. Men da hendes søn Shabani Mshanga gik i skole, betalte hun selv udgifterne. Manden vil hellere bruge penge på sin købmandsvirksomhed i Same end på sine børn.

Safina Shabani fortæller, at kvinderne i Kasapo holder sammen, de hjælper hinanden med penge og emotionel støtte, og de er stærke, trods modgang, for at være forbilleder for deres børn. Hvis kvinderne overhovedet har noget fritid, nyder de at bruge den sammen. I Kasapo er der ingen børnehave, så kvinderne hjælper hinanden med børnepasning, når mødrene går i marken eller har ærinder i området. I Tanzania begynder børn i skole – Primary School – når de er fire-fem år.

Safina Shabani holder af at læse bøger, magasiner og planlægge fremtidige virksomhedsprojekter. Hun har ikke lyst til at gifte sig igen. Hun føler sig stadig ydmyget af sin eksmands opførsel. Hun er begejstret for CAREs fokus på kvinder og CAREs arbejde med selvstændiggørelse af kvinder og deres rettigheder. Hun er glad for at høre, at CARE har god erfaring med at arbejde med kvinder i spare-låne-grupper, da kvinder har tilbøjelighed til at investere langsigtet, hvor mænd ofte hælder til kortvarige investeringer i statussymboler – noget der ligger tæt på Safina Shabanis egen erfaring.